

Het belang van de ontwikkeling in het schaakspel

- door Dirk Goes -

Bij het begin van een schaakpartij is het van groot belang dat een aantal basisprincipes in acht wordt genomen. Jeugdtrainer Eddy Sibbing, de huidige drager van de Euwe-ring, bedacht daar ooit het handige ezelsbruggetje MORA voor, dat niets te maken heeft met frikandellen maar juist alles met schaken. MORA is namelijk een acroniem voor Midden (bezetting van het centrum), Ontwikkelen, Rokeren en Aanvallen.

Wat er kan gebeuren wanneer je je ontwikkeling schromelijk verzaakt, wordt pijnlijk duidelijk uit de volgende partij, die in 1952 te Oslo werd gespeeld.

Wit:	Aksel Espeli
Zwart:	Rune Andersen

1. e4 c6; 2. c4 d5; 3. cxd5 cxd5; 4. Lb5+ Ld7; 5. Da4?

Een onzalig idee dat zonder meer de bron is van alle ellende die de witspeler in deze partij over zichzelf afroept.

5. .... dxe4; 6. Lxd7+ Pxd7; 7. Dxe4?

7. Pc3 is iets minder slecht, doch evenmin voldoende.

7. .... Pc5; 8. Dc4 Pd3+; 9. Ke2 Tc8; 10. Dxd3 Dxd3+; 11. Kxd3 Txc1

In bovenstaande tragi-komische stelling kan de witspeler geen vin verroeren! Espeli zal hier met afgrijzen naar zijn stelling hebben zitten staren en hebben gedacht: "Had ik maar fatsoenlijk ontwikkeld!". Ach ja, "had ik maar", de gevleugelde woorden van de schaker die zojuist zijn partij heeft verloren ....

12. Ke2 g6

En Espeli kon het niet langer aanzien. Hij had nog 13. d4 Lg7; 14. Kd2 kunnen proberen, maar na 14. .... Lh6+; 15. Ke2 Pf6; 16. g3 0-0; 17. f4 Tfc8 blijft het een rampstelling.

Leermoment, ook voor de volwassenen: houd de MORA-regel in ere!